

råd forleden dag, dels under debatten og ministerindlæggene her, som jo klart tilkendegiver, at man i ministerierne er opmærksom på det og er i gang med det. Man prøver at følge normal procedure, og det betyder at finde en person uden for ministeriet, typisk en advokat, som kan undersøge, om der er grundlag for at gå videre i den retning, altså i retning af en eller nogle tjenestemandssager over for embedsmænd.

Det må også være i de involverede embedsmænds interesse, at sådan noget bliver grebet rigtigt an, så man kan komme på det rene med, om der er noget at komme efter eller ikke.

Og så til sidst: I opfordringerne fra Folketinget hedder det til sidst: »at genforhandle den samlede gældsafvikling, så den sker i et rimeligt forhold til færøsk økonomis bærekraft.«

Det ser vi meget i sammenhæng med andre elementer i opfordringen, bl.a. det, at man fra regeringens side i samarbejde med landsstyret skal undersøge mulighederne for at gøre krav gældende over for Den Danske Bank.

Vi lægger ikke det i denne del af forslaget, at vi hermed giver regeringen en blankocheck over for den færøske gæld. Vi mener ikke, at der kan blive tale om at skulle eftergive gæld, men vi vil gerne støtte en regering, som i forhandling med landsstyret søger at finde en bæredygtig afviklingstidshorisont for det her.

Vi håber, at dette meget fornuftige forslag til vedtagelse kan finde bred støtte i Folketinget. Det kan jo være, at der er noget i debatten, som har overbevist nogle af ordførerne, selv om det ville være usædvanligt.

(Kort bemærkning).

Anders Fogh Rasmussen (V):

Efter at have hørt hr. Elmquists indlæg kan jeg ikke lade være med at sige følgende:

Det Radikale Venstre har altid gerne villet fremstå som de ypperste vogtere af parlamentarisme og ministeransvarlighed. Ja, Det Radikale Venstre har altid gerne villet fremstå som en slags folkestyrets ypperstepræster. Det Radikale Venstre har altid gerne villet fremstå som de sande forkæmpere for retssikkerhed, rets-schaffen forvaltning og overholdelse af grundlæggende retsprincipper. Det er det billede, Det Radikale Venstre gerne vil tegne af sig selv, og det er i hvert fald den slags idealistiske forestillinger, der blev lagt ind som målestok af den daværende KV-regering og dens ministre.

Efter så at have hørt hr. Elmquists indlæg må jeg konstatere, at Det Radikale Venstres tilsyneladende idealisme er underordnet en eneste ting, nemlig Det Radikale Venstres magtpolitiske overvejelser. Når Det Radikale Venstre vil af med en regering, bliver de fine principper pudset af og sat op på en piedestal. Det var det, der skete i januar 1993. Når Det Radikale Venstre vil beskytte en regering, bliver de fine principper pakket ned eller drejet, så de passer ind i Det Radikale Venstres aktuelle magtpolitiske overvejelser, og det er det, der sker i dag.

Ingen forstår som Det Radikale Venstre at få egeninteressen iført en idealistisk påklædning.

(Kort bemærkning).

Óli Breckmann (KF):

Jeg værdsætter hr. Bjørn Elmquists forsøg på at bringe Færøerne på bane, så diskussionen i dag ikke fortaber sig i tekniske spørgsmål mellem regering og Folketing.

Som selvstyremand er jeg ikke blandt dem, som bliver svag i knæene og får himmelvendte øjne, når ordet rigsfællesskab bliver nævnt. Der er mange på Færøerne, som ser det som en hel- ligbrøde, at man forsøger at ændre på rigsfællesskabet, hvis det ikke fungerer hensigtsmæssigt, og jeg kan understrege her i dag, at hvis regeringen ikke vedstår, at den hjalp Den Danske Bank på bekostning af Færøerne under aktieombytningen, ja, så lever regeringen ikke op til sine pengepolitiske forpligtelser i rigsfællesskabet, så lever den egentlig ikke op til rigsfællesskabet.

Økonomi- og finansministrene har sagt, at Færøernes velfærd er et færøsk anliggende og ikke et dansk problem. Det vil sige, at regeringen ikke anerkender den sociale pagt, som mange færinger har bildt sig ind ligger i rigsfællesskabet. Men den holdning accepterer vi. Vi skal og kan selv sikre den færøske velfærd, men vi må passe på ikke at fortabe os i nogle forhåbninger om rigsfællesskabets uforanderlighed, der kun kan føre til ulykke og kun kan få regeringen af den krog, som den bør føle den hænger på i forbindelse med banksagen.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Jeg var glad for, at hr. Bjørn Elmquist gav sig tid til at komme ind på rigsfællesskabet. Det synes vi også er vigtigt, og jeg registrerede også, at statsministeren i sin tale var klar over, at nu skulle der ske moderniseringer og forbed-